

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

11. Dies Maji. Superbia etiam in rectè factis cavenda, ne homo dum quod Dei est, deputat suum, amittat quod Dei est, & redeat suum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

coelestium ordini, proportioni ac numero intensus virtutes quæ fulgore, & radiis stellas omnes multo gradibus excedunt, pulcherrimamque in anima harmoniam efficiunt, negligeret. Quid referet me scire ut sollicitus sim: cum Saturnus, & Mars contrarium constabunt? aut cum Mercurius vespertinum faciem occasum vidente Saturno? potius quam ut hoc diuicam, ubicumque ista sint, ut sim semper inter dissimilia mei similis. Conducat magis ad salutem, caveat ne sol occidat supra meam iracundiam, quam inuestigare solis eclipticam. Suspicio illam Astrologiam, quæ eò me deducit, ut caelum contemplatus excolam mem: *Quàm sordet mihi terra, dum caelum aspicio.* Scitè Demonax, cum quidam inquireret, an mundus esset animatus? & rursus, an globosus? Vos, inquit, de mundo solliciti estis; & vestram ipsorum immunditiam non curatis. Sic multii impensius sunt solliciti ut aspiciant stellas, quam ut fulgeant quasi stellæ in perpetuas æternitates: & ut intelligant labores, & defectiones mutabilis lunæ, quam ut ipsi stulti non mutantur ut luna; & ut in cælo percipiant planetam Veneris, quam ut extinguant in se ignem Veneris. Stude potius animum excolere virtutibus, quam inhærere aspiciendis sideribus.

Virtute excultus, tolles ad sidera vultus.

II. DIES MAJI.

Superbia etiam in rectè factis cavenda, ne homo dum quod Dei est, deputat suum, amittat quod Dei est, & redeat ad suum.

S. August. de Nat. & Grat. cap. 32.

Majus.
Superbia.

I. **N**Unquam minus eris Dei, quam dum nimis es æstimans tui. Tunc Deus hominem æstimat, dum se nihil habere à se, totum à Deo exiimat. Fateor, unum habes à te, quod nemo unus, ne quidem Deus potest facere, præter te, peccatum. Peccator es tu, & ideò solum peccatum est tuum. Quid ergò superbis, hoc est super alios is, cum vilitate tui infra omnes, imò per peccatum infra omnia: Audi superbè, & ad audita tinniant tibi geminae aures. (a) *Deus superbis resistit*; terribilis vox, & quis, cui insistat expendet. Deus superbo, hoc est, potentia infirmitati, quomodo stabit? Fortitudo imbecillitati, quomodo non ruet? Scientia ignorantia, quomodo intelliget? Justitia impio, quomodo non plectetur? Immortalitas mortali, quomodo vivet? Nec minus horribile est, & illud; Superbus resistit Deo. Quæ hîc non expectanda confusio? Quomodo poterit subsistere tantillus, qui resistit tanto? homo Deo? sed quo pacto vel homo Deo, vel Deus resistit homini? Hæc ut capias, paululum subsiste.

II. Deus resistit superbis, ne faciant malè, & fiant mali; superbi resistunt Deo, ne faciant benè, & fiant boni. Deus resistit superbis ne vitio superbiæ fiant pessimi: superbi resistunt Deo, ne infundat gratiam, & beneficio modestiæ evadant optimi. Innumera in te Deus effunderet beneficia, & infunderet munera, nisi illorum torrentissimum imperum, objecta veluti cataracta, listeret tua, quâ ei resistis, superbia. Vide torrentem, vide objectum ei obicem. Immenso desiderii æstu, præcipitis more torrentis, Deus rapitur ut

Z 3

Iuas

(a) *Jacob. 4.*

tuas in te effundat gratias; par est Christi ideò mortui, cupiditas; non dissimilis est Matris ejus ardor: ut id fiat, quotquot aëvo sempiterno fruuntur cælestes impensè expetunt, & ne resistas Deo, enixissimè petunt. Est igitur conspirans totius cælestis curiæ votum, ut Deum experiaris non tantum in te benevolum, sed erga te beneficum. Tu tot, ac tantorum desideriiis unus resistis, dum Deo, ne suis in te beneficiis sit erga te prolixus, tuâ superbiâ prolixè obfistis. Obturas quinque fontes sanguinis Christi, ne totis aëveis in te influant, dum ventosissimo fastu te Deo opponis. O quàm tibi sic imponis! prò nefastum fastum! qui nomen tuum è fastis divinis delet, è libro vitæ expungit.

III. Cùm superbia sit centrum, à quo exeunt lineæ ad circumferentiam omnis iniquitatis, non est quod optes superbo pœnas: esse superbum, maxima est pœna superbiæ. Fastus placentis sibi animi est Rex, & Tyrannus: Rex, quia imperat omnibus vitiis; Tyrannus, quia afficit omnibus suppliciis. Hinc ille modestus in purpura Princeps tanto opere Deo supplicat. (a) *Non veniat mihi pes superbiæ: ut non sim, inquit Ambrosius, (b) superbus, ne peccem; non peccem, ne movear, non movear, ne cadam; non cadam, ne expellar, sicut Adam de paradiso expulsus est: quia in ipso pes superbiæ stare non potuit. Nescit stare superbiæ. Et si ceciderit, non novit resurgere.* Gravis casus, post quem nullus, nisi in malo, & pœna mali, est status. Vis magnus esse coram Deo, & hominibus? subverte te propter Deum, omnium pedibus. Equillimus eris tui iudex, si te iudices proborum ultimum,

(a) *Psal. 35.* (b) *Ambros. in eund. Psal.*

Majus. Improbiorum primum. Primum se peccatorum pronuntiavit Paulus, nec potuit mentiri os illud Spiritus sancti. An tu forsitan meliorem te putabis tanto Apostolo? & esse hyperbolem censebis, aut modestiam, te vocare maximum sceleratorum? Non nocebit si te postposueris omnibus; nocebit immaniter si te præponas vel uni. Quantum times ne pereas, tantum cave ne superbias. Nec enim erravit à fulco veritatis, dum ita loquitur Poëta.

Est verum verbum: frangit Deus omne superbum.

12. DIES MAII.

Ut rosæ rubent, & pungunt, sic libido rubet verecundiæ opprobrio, pungit peccati aculeo. *S. Fulgent. Mythol. 2.*

Luxuria. I. **U**bi rosa ibi spina; ubi dux est luxuria, ibi comes est tristitia. Quod factum est, fecisse est pudor, & ideò dolor: ex dolore timor, ex timore angor, ex angore horror. Hæ sunt hujus rosæ, ubi emarcuit, spinæ. Ubicumque ergò est stimulus carnis, illic est & aculeus cordis. Quid quod ex luxuria, ut in arboribus foliorum, sic in hominibus vitiorum pullulat luxuries? Et inde quàm amari fructus. Audi Apostol. (a) *Quem ergo fructum habuistis tunc in illis, in quibus nunc erubescitis.* Relige vestigia luxuriæ, quid reliquit, ubi voluntas assensu deliquit, nisi mœstas & fœdas in memoria

Z 4

memoria

(a) Rom. 6, 21.